

LĪGUMS STARP KOMPETENTĀM INSTITŪCIJĀM PAR SAVSTARPĒJO ADMINISTRATĪVO PALĪDZĪBU

Lai ieviestu 1997. gada 21. februāra Konvencijas starp Latvijas Republiku un Vācijas Federatīvo Republiku noteikumus dubultas aplikšanas ar nodokli novēršanai attiecībā uz nodokļiem, ar kuriem tiek aplikti ienākumi un kapitāls, turpmāk tekstā “Konvencija”,

un ņemot vērā

1977. gada 19. decembra Padomes Direktīvu 77/799/EEC un tās pēdējos grozījumus, kuri izdarīti ar 2004. gada 16. novembra Padomes Direktīvu 2004/106/EC, attiecībā uz dalībvalstu kompetentu institūciju savstarpējo palīdzību aplikšanas ar tiešajiem nodokļiem jomā, turpmāk tekstā “Direktīva”, kā arī jebkuru citu direktīvu vai regulu, kas groza vai aizvieto „Direktīvu”,

kā arī ņemot vērā abu institūciju vēlēšanos vairot savstarpējo palīdzību,

Latvijas Republikas un Vācijas Federālās Republikas Finanšu ministrijas noslēdz šādu līgumu.

1. pants Vispārējs

Saskaņā ar Konvencijas 26. pantu un Direktīvas 1. pantu kompetentajām institūcijām ir jāveic informācijas apmaiņa, kura nepieciešama Konvencijas prasību vai Konvencijas un Direktīvas aptverto valstu iekšzemes nodokļu normatīvo aktu prasību izpildei.

2. pants Informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma

Informācija ir jāsniedz pēc pieprasījuma, 1. pantā minētajos nolūkos. Abām kompetentajām institūcijām ir jārealizē visoptimālākie centieni, lai pēc pieprasījuma sniegtu informāciju cik ātri vien iespējams.

3. pants Automātiska informācijas apmaiņa

Pamatojoties uz Direktīvas 3. pantu un Konvencijas 26. pantu katras valsts kompetentajai institūcijai tik lielā mērā kādā iespējams, pamatojoties uz informāciju, kura ir pieejama saskaņā ar šīs valsts iekšējiem likumiem un praksi, ir automātiski, bez jebkāda pieprasījuma jāpiegādā otras valsts kompetentajai institūcijai informācija attiecībā uz privātpersonām, juridiskām personām un citām personu grupām par sekojošo:

- peļņu no uzņēmējdarbības (uzņēmēja peļņu) saskaņā ar Konvencijas 7. pantu,
- dividendēm saskaņā ar Konvencijas 10. pantu,
- procentiem, kurus izmaksā par kontiem bankās vai līdzīgās iestādēs, saskaņā ar Konvencijas 11. pantu,
- autoratlīdzību saskaņā ar Konvencijas 12. pantu,
- kapitāla pieaugumu saskaņā ar Konvencijas 13. pantu,

- ienākumiem no neatkarīgiem personiskiem pakalpojumiem, darba algām, darba samaksas, atalgojumu, pensijām, ikgadējiem maksājumiem un citiem līdzīgiem maksājumiem saskaņā ar Konvencijas 14.-21. pantu.

Šī informācija ir jānosūta cik ātri vien iespējams pēc katra kalendārā gada noslēguma.

Ja informāciju nav iespējams sniegt automātiski, tā ir jānosūta spontāni saskaņā ar 4. pantu

4. pants Brīvprātīga/spontāna informācijas apmaiņa

Katras valsts kompetentajai institūcijai ir bez jebkāda pieprasījuma jāsniedz otras valsts kompetentajai institūcijai informācija attiecībā uz fiziskām personām, juridiskām personām un citām personu grupām, kura iegūta parastā administrēšanas gaitā un kura attiecas uz Direktīvas 4. pantu un Konvencijas 26. pantu. Šādai informācijai ir jo īpaši jāaptver sekojošais:

- apstākļi, kuri vienā valstī ir noveduši pie tāda veida nodokļu atskaitījumiem vai atbrīvošanas no nodokļiem, kuru sekām vajadzētu izpausties kā nodokļu paaugstināšanai vai nodokļu atbildības citā valstī,
- apdrošināšanas iemaksu aplikšana ar nodokļiem vai citi ar apdrošināšanu saistīti nodokļu jautājumi,
- informācija attiecībā uz nekustamā īpašuma nodošanu/īpašuma mainu,
- uzņēmumu dibināšana un iegūšana/pārņemšana, strukturālu izmaiņu veikšana uzņēmumos.

Ja iesniegtā informācija rada jebkādas izmaiņas nodokļu aplikšanā saņēmējā valstī, par to ir attiecīgi jāinformē otras valsts kompetentā iestāde.

5. pants Vienas valsts nodokļu amatpersonu klātbūtne otras valsts teritorijā

Pēc vienas valsts kompetentās institūcijas pieprasījuma otras valsts kompetentā institūcija var atļaut pirmās valsts pārstāvjiem atrasties šajā otrajā valstī. Pieprasījuma nosūtītājas valsts kompetentajai institūcijai ir jāiesniedz rakstisks pieprasījums nodokļu amatpersonu klātbūtnei, un tam ir jāsastāda daļa no informācijas pieprasījuma. Pieprasījumā ir jāizskaidro nodokļu amatpersonu klātbūtnes nepieciešamība un jāsniedz ūss gadījuma apraksts. Jebkāds lēmums amatpersonu klātbūtnes nepieciešamība un jāsniedz ūss gadījuma apraksts. Jebkāds lēmums attiecībā uz šādu ierosinājumu ir jāpieņem pieprasījuma saņēmējas valsts ieinteresētajai institūcijai vai amatpersonai. Visi lēmumi attiecībā uz informācijas pieprasījumu izpildi ir jāpieņem pieprasījuma saņēmējai valstij, pamatojoties uz pieprasījuma saņēmējas institūcijas darbību regulējošiem tiesību aktiem. Pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentajai institūcijai lēmums attiecībā uz pieprasījumu ir jāpieņem cik ātri vien iespējams, un jebkurā gadījumā trīs mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas. Pieprasījuma saņēmēja valsts drīkst noraidīt pieprasījumu, un tai ir jānorāda iemesli šādam lēmumam.

Pieprasījuma saņēmējas valsts kompetentajai institūcijai ir jāsniedz būtiska informācija, kura iegūta izpildot informācijas pieprasījumu otras valsts kompetentajai institūcijai.

Kompetentajām institūcijām ir tiesības pamatojoties uz savstarpēju līgumu noteikt procedūras, kuras regulē ārvalsts nodokļu amatpersonu klātbūtni.

6. pants

Vienlaicīgas nodokļu pārbaudes

Kā nosaka Konvencijas 26. pants un Direktīvas 1. pants, kompetentajām institūcijām ir tiesības vienoties par vienlaicīgajām nodokļu pārbaudēm, lai pārbaudītu starpvalstu darījumus, to skaitā peļņas pārvietošanas un citas shēmas, kuru izmantošanas nolūks ir izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, kā arī izvairīšanās no dubultaplikšanas ar nodokļiem, it īpaši izmantojot peļņas sadalījumu starp saistītiem uzņēmumiem.

“Vienlaicīga nodokļu pārbaude” nozīmē vienošanos starp kompetentajām institūcijām vienlaicīgi un neatkarīgi, katrai savā teritorijā pārbaudīt nodokļu maksātāja(maksātāju) nodokļu lietu(lietas), kurā(s) tās ir savstarpēji ieinteresētas, ar nolūku veikt jebkādas šādā veidā iegūtas būtiski svarīgas informācijas apmaiņu.

Gadījumu atlases un pārbaudes procedūras, par kurām kompetentās institūcijas ir vienojušās, ir detalizēti izklāstītas Pielikumā A.

7. pants Izmaksas

Ja kompetentās institūcijas nav vienojušās citādi, ar palīdzības sniegšanu saistītās parastās izmaksas ir jāsedz pieprasījuma saņēmējai valstij. Papildus izmaksas ir jāsedz pieprasījuma iesniedzējai valstij, saskaņā ar iepriekšēju līgumu.

8. pants Konfidencialitāte un informācijas apmaiņas ierobežojumi

Konvencijas un Direktīvas noteikumi ir attiecināmi uz informācijas slepenību un informācijas apmaiņas ierobežojumiem.

Ja tiek konstatēts, ka sniegtā informācija ir kļūdaina vai nepilnīga, kompetentajai institūcijai ir par to jāpaziņo cik ātri vien iespējams. Ja šķiet/atklājas, ka nosūtītie personas dati nav pareizi vai tos nevajadzēja nosūtīt, nekavējoties jāinformē kompetentā institūcija, kura datus saņēma. Kompetentajai institūcijai, kura datus saņēma, ir jāizlabo jebkādas kļūdas vai jāatgriež dati.

9. pants Informācijas apmaiņas formāts

Līguma 3. pantā minētā informācija ir tik lielā mērā cik iespējams jāsniedz standartizētā formā, vēlams Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (*OECD*) standarta magnētiskajā formātā (jaunākajā versijā).

Apmaiņai paredzētajai informācijai ir jāietver arī nodokļu maksātāja reģistrācijas kods (NMR) vai citi identifikācijas numuri, kuri tiek lietoti nodokļu jomā, ja tie ir pieejami. Tas attiecas uz numuriem, kuru izceļsmes vieta ir abas valstis.

10. pants
Kompetentās institūcijas

Šī Līguma izpratnē pastāv šādas kompetentās institūcijas:

Latvijas Republikā:

Valsts ieņēmumu dienests
Rīga, Smilšu ielā 1, LV-1978

Vācijas Federatīvajā Republikā

Vācijas finanšu ministrija
53221 BONN

Kompetentās institūcijas informē viena otru par pārstāvja (pārstāvju) vārdu, uzvārdu (vārdiem, uzvārdiem), kuri ir pilnvaroti veikt šajā līgumā minētās funkcijas, kā arī par turpmākajām pārstāvja (pārstāvju) vai delegācijas izmaiņām.

11. pants
Konsultēšana

Kompetentajām institūcijām ir savstarpēji jākonsultējas visos gadījumos, kad tas nepieciešams saskaņā ar šo līgumu noteikto pienākumu izpildes sekmēšanai.

12. pants
Piemērošana, grozīšana, izbeigšana

Šis līgums ir jāpiemēro sākot no tā parakstīšanas brīža. Līgumā jebkurā laikā drīkst izdarīt grozījumus, ja kompetentās institūcijas ir savstarpēji par to vienojušās. Šis līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laika periodu. To drīkst izbeigt pēc jebkuras no kompetentajām institūcijām rakstiska paziņojuma. Kompetentajām institūcijām ir jāpārskata šīs līgums pēc trīs gadiem kopš tā parakstīšanas. Šīs līgums sastādīts divos eksemplāros, angļu valodā.

Latvijas Republikas Valsts ieņēmumu
dienesta vārdā:

Generāldirektora pirmā vietniece
Galvenās nodokļu pārvaldes direktore
Nelija Jezdakova
(paraksts)
2006. gada 7. martā

Vācijas Federatīvās Republikas Finanšu
ministrijas vārdā:

Federālās/valsts finanšu ministrijas
Daļas priekšnieks
Dr. Heinz-Jurgen Selling
(paraksts)
2006. gada 7. martā

VIENLAICĪGAS NODOKĻU PĀRBAUDES

I. Atlases procedūra

Atlases procedūrām ir jābūt šādām:

1. Katras valsts kompetentajai institūcijai ir neatkarīgi jāidentificē nodokļu maksātāji vienlaicīgām pārbaudēm.
2. Katrai kompetentajai institūcijai ir jāinformē otra institūcija par savu potenciālo gadījumu izvēli, izmantojot turpmāk 2. daļā aprakstītos atlases kritērijus. Tai ir pēc iespējas jāizskaidro, kāpēc tā ir izvēlējusies šos gadījumus, un ir jānodrošina informācija, kura vedinājusi uz tās priekšlikumiem, kopā ar jebkādu citu būtisku informāciju, kā arī ierobežojuma noteikumiem, kuri piemērojami līdzīgām pārbaudēm ierosinātiem gadījumiem.
3. Katra kompetentā institūcija neatkarīgi nosaka, vai tā vēlas piedalīties konkrētā vienlaicīgā pārbaudē, tomēr neviens no kompetentajām institūcijām nav spiesta sadarboties pārbaudē, kuru ierosinājusi otrs kompetentā institūcija.
4. Ja kompetentā institūcija pieņem otras puses priekšlikumu veikt vienlaicīgu pārbaudi, šai kompetentajai institūcijai ir rakstiski jāapstiprina gadījuma atlase, minot saistīto(s) nodokļu maksātāju(s), nodokļus un nodokļu gadus. Tai ir jānorāda šim amatam izvirzīts pārstāvis, kurš uzņemsies funkcionālu atbildību par pārbaudes vadīšanu. Pēc informācijas saņemšanas tā kompetentā institūcija, kura nāk klajā ar priekšlikumu par vienlaicīgu pārbaudi, arī rakstiski norāda amatam izvirzīto pārstāvi. Gadījumos, kad pastāv vienošanās par vienlaicīgas pārbaudes veikšanu, katras valsts kompetentajai institūcijai ir oficiāli jāpieprasītais otrs kompetentajai institūcijai apmainīties ar informāciju saskaņā ar Konvenciju un Direktīvu.
5. Kompetento institūciju pārbaužu vadītāju amatam norīkotie pārstāvji konkrētajā atlasiitajā gadījumā pieņem lēmumu par pārbaudei pakļautajām jomām un laika periodiem, pārbaudes grafiku un izmantojamajām metodēm. Viņiem ir jāuzsāk specifiskās informācijas apmaiņa saskaņā ar oficiālajiem rakstiskajiem pieprasījumiem.
6. Informācijai, kuru saskaņā ar šo līgumu var pieprasīt, ir jābūt iegūstamai saskaņā ar Konvenciju, Direktīvu un divu valstu attiecīgajiem nodokļu normatīvajiem aktiem.
7. Katras valsts kompetentā institūcija deklarācijā, kura adresēta kompetentajai institūcijai citā valstī, drīkst norādīt, ka saskaņā ar starptautisko likumdošanu tā informēs ar pārbaudi saistīto nodokļu maksātāju par iecerēto informācijas nosūtīšanu saskaņā ar Konvencijas 26. pantu (informācijas apmaiņa).

II. Gadījumu atlases kritēriji

Jebkurā vienlaicīgai pārbaudei atlasiitajā gadījumā aktivitātēs abās valstīs. tiks iesaistīti nodokļu maksātāji(s). Faktoru kopumā, kuri tiek apsvērti lai noteiktu, vai gadījums tiek atlasiits, ir galvenokārt jāietver šādi faktori, bet neaprobežojoties vienīgi ar šiem:

- norāde par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas,
- norāde par būtisku nodokļu normatīvo aktu prasību nepildīšanu abās valstīs,
- norāde par manipulēšanu ar transfertcenām nodarot iespējamu kaitējumu/zaudējumus abās valstīs,

- norāde par citu starptautisko nodokļu veidu plānošanu, kas veiksmīgas pretdarbības gadījumā var ģenerēt papildus nodokļu ieņēmumus katrā no valstīm,
- norāde, ka nodokļu maksātāja vai saistīto nodokļu maksātāju ekonomiskā darbība zināmā laika periodā ir ievērojami sliktāka nekā iepriekš paredzot varētu sagaidīt, piemēram:
 - ekonomiskā darbība neatspoguļo atbilstīgo peļņu, izvērtējot to salīdzinājumā ar pārdošanas ieņēmumiem, kopējiem aktīviem, utt.,
 - gadījumi, kad nodokļu maksātājs konsekventi uzrāda zaudējumus, it īpaši ilglaicīgus zaudējumus,
 - gadījumi, kad nodokļu maksātājs neatkarīgi no pelnītspējas/rentabilitātes maksāja nelielus nodokļus vai nemaksāja nodokļus atbilstošajā periodā,
 - darījumu esamība, kuros ir iesaistīta valsts, kurā ir zemi nodokļi.

III. Pārbaudes plānošana

Pirms pārbaudes uzsākšanas par lietu atbildīgajam nodokļu administrācijas personālam ar saviem kolēģiem no otras valsts ir jākoordinē katras valsts pārbaužu plāni, iespējamie jautājumi izstrādei, kā arī plānotie datumi.

IV. Pārbaudes vadīšana

Pārbaudes ir jāvada atsevišķi, valsts normatīvo aktu un prakses ietvaros, katras valsts nodokļu administrācijas amatpersonām, izmantojot pieejamos informācijas apmaiņas noteikumus.

Vienlaicīgām nodokļu pārbaudēm ir nepieciešama katras valsts personāla sadarbība. Personālam ir jāstrādā vienlaicīgi, bet neatkarīgi jāpārbauda nodokļu maksātājs(i), kuri ir tā jurisdikcijā. Galvenā atbildība par pārbaudes koordinēšanu un informācijas apmaiņu attiecībā uz atlasīto nodokļu maksātāju gulstas uz valsti, par kuru ir vienojušās kompetentās institūcijas. Visai informācijas apmaiņai ir jānotiek saskaņā ar Konvencijas, Direktīvas un šī Līguma noteikumiem.

V. Vienlaicīgas pārbaudes izbeigšana

Ja katra no valstīm nolemj, ka no vienlaicīgas pārbaudes vairs netiek gūts nekāds labums, tā rakstiski informē otru valsti par savu atsaukumu.

VI. Pārbaudes pabeigšana

Pārbaude tiek pabeigta pēc saskaņošanas un konsultācijām starp katras valsts kompetentajām institūcijām, saskaņā ar katras valsts spēkā esošajām procedūrām. Atlikušie jautājumi, kuri attiecas uz dubultaplikšanu ar nodokļiem, tiek atstāti Konvencijas 25. pantam (savstarpējā līguma procedūra).